

Introductie

In deze nieuwsbrief:

Een aantal nieuwe collega's stellen zich voor, Project Wel Thuis, studenten op Brinkgreven terrein, Motorproject Esquirol, Parkloop, bedankmoment vrijwilligers, Ervaringsverhalen en Kansrijk.

Algemeen nieuws van het Servicepunt Vrijwilligers

Website Servicepunt

Vorig jaar is de nieuwe website van het Servicepunt Vrijwilligerswerk gelanceerd. Op de site treft u onder andere onze nieuwsberichten aan, verhalen van vrijwilligers, onze actuele vrijwilligersvacatures, maar ook ons scholingsaanbod. Aanmelden voor een cursus of verdiepingavond kan ook via deze site.

U kunt onze website bekijken via:
<https://vrijwilligerswerkdq.nl>

Even voorstellen: Chris Helsloot

Hallo allemaal,

Ik ben Chris en nee, ik ben een meisje. Ja, ik kan er ook niks aan doen, want zo hebben mijn ouders mij nou eenmaal genoemd. Wel een stoere naam krijg ik weleens te horen. Dus dat ben ik ook wel een beetje. Maar ik ben vooral ook sociaal en maatschappelijk betrokken. Ik hou ervan om onder de mensen te zijn, samen mooie momenten te beleven en elkaars passie te ontdekken. Daarom koos ik ervoor om een sociale studie te volgen: Culturele en Maatschappelijke Vorming aan de HAN in Nijmegen. Toen werd ik Jongerenwerker in Deventer en nu ben ik 'Sociaal Cultureel Werker' bij Wijz.

Zo noemen ze dat dus. Klinkt geweldig, maar het is fantastisch!

Ik mag de vrijwillige vrijwilligerscoördinatoren ondersteunen in hun werkzaamheden. Vraag en aanbod, werving en selectie, mixen en matchen, het is een hele klus en erg belangrijk werk binnen onze organisatie. Waar het kan en nodig is, denk en help ik daarom graag mee. Ook houd ik mij bezig met verschillende welzijnsprojecten. Welzijnswerk binnen de zorg welteverstaan. Dat is nou juist zo mooi en uniek aan de Dimence Groep. En Wijz levert daar een belangrijke bijdrage aan. Wanneer cliënten in behandeling zijn en de zorgprofessionals de psychische problematiek aanpakken, besteed ik juist veel aandacht aan de andere levensdomeinen. Wie ben jij verder als mens en hoe zie jij je toekomst voor je? Wat wil je doen, wat heb je nodig en waar ben je goed in? Hoe gaan we er samen voor zorgen dat je straks weer tot je recht komt en mee kan doen in de maatschappij? De focus leg ik dus op het normale leven. Hier maak ik mij sterk voor. Want ik haal voldoening uit verbindingen leggen, kansen aangrijpen, mogelijkheden zien en een bijdrage leveren aan het persoonlijke en maatschappelijke herstel van onze mensen. Dat is dus fantastisch!

Maar naast het harde werken, trek ik mij ook graag terug in mijn fijne kleine huisje in Deventer. Daar woon ik met mijn verloofde, zijn zoon en onze kater. Lekker koken, samen eten, muziek luisteren, meebleren en 's avonds lekker relaxen op de bank met een filmpje vind ik dan ook heerlijk. Samen zijn met vrienden en familie en genieten van de kleine dingen. Daar word ik blij van 😊

Even voorstellen: Gijs van Dulken

Ik ben 59 jaar en heb 2 kinderen uit mijn eerste huwelijk en ben de trotste Opa van 3 kleinkinderen. Ik ben getrouwd in augustus 2018 met Ettina (zie foto) en doe sinds augustus 2018 mijn werk als vrijwilliger bij Wijz.

Helaas zit ik nu al ruim 1 jaar in de ziektewet en mis het samenzijn met collega's enorm. Toen ik ruim een half jaar ziek was, kreeg ik toestemming om vrijwilligers werk te gaan doen van het UWV en heb me aangemeld bij Wijz, zodat ik meer onder de mensen kom.

Ik wist niet precies wat voor vrijwilligerswerk ik wilde gaan doen en heb een kennismakingsgesprek aangevraagd bij Wijz aan de Bitterstraat. Zoals gebruikelijk krijg je dan eerst een intakegesprek met een vrijwillige coördinator vrijwilligers, die je uitlegt wat vrijwilligerswerk inhoudt en wat de verplichtingen zijn die je toch krijgt als je vrijwilligerswerk gaat doen. Op een gegeven ogenblik kwamen we op het hoofdstuk vorig werk. Ik gaf aan dat dat ik recruiter geweest was bij Yacht in Zwolle en dat ik dat een superleuke baan vond, omdat je veel vacatures plaatst en ook heel veel sollicitatiegesprekken mag voeren. Gerdien begon een beetje te lachen en zei dat ze zou gaan stoppen met haar vrijwilligerswerk en dat ze over een maand begon aan een nieuwe betaalde baan. "Heb je zin om deze baan te gaan doen?" was haar vraag en daar had ik wel zin in. Daarna nog een 2e intakegesprek met Edwin en ja hoor ik mocht gaan starten als vrijwilliger bij Wijz.

Ik doe dit werk nu een half jaar met veel plezier en heb al hele leuke gesprekken mogen voeren met aanstaande vrijwilligers. Hierbij merk ik wel dat er een aantal vrijwilligers zijn die doorgestuurd om vrijwilligerswerk te gaan doen die eigenlijk helemaal (nog) niet geschikt zijn om vrijwilliger te gaan worden, omdat ze zelf meer hulp nodig hebben (hulp bij partner verlies, eenzaamheid, of een noodkreet omdat zij zelf hulp nodig hebben om hun sociale leven weer leven in te blazen). Gelukkig kan ik deze mensen dan naar mijn collega's van Dimence/Wijz doorsturen en kunnen zij als specialisten met deze mensen aan de slag.

Er is heel erg veel behoefte aan vrijwilligers en het werk dat wij met elkaar doen is ongelooflijk belangrijk en niet meer weg te denken in onze samenleving. Ik ben erg trots dat ik hier ook een steentje aan kan bijdragen.

Basiscursus Vrijwilligers

Steeds vaker doen we (vrijwilligers)werk bij mensen die het moeilijk hebben om in onze maatschappij goed te kunnen leven. Soms ligt dat aan lichamelijke beperkingen, financiële problemen, psychische beperkingen of vinden mensen het moeilijk om contact te leggen en te houden. Zij hebben dan ook vaak de wens om daarbij ondersteunt te worden. En doen dan een beroep op onder andere vrijwilligers.

Vooraf psychiatrische problematiek is voor velen nog onbekend en daardoor soms moeilijk te begrijpen. Daarom is het goed om meer achtergrondinformatie te krijgen en vooral ook aandacht te geven aan de meest voorkomende psychiatrische ziektebeelden. Zodat u als vrijwilliger handreikingen aangeboden krijgt hoe ermee om te gaan. Binnen de Dimence Groep hebben veel vrijwilligers de training al gevolgd en men is hier erg enthousiast over!

In het voorjaar zullen er drie trainingsrondes plaats vinden.

Eentje in Deventer (maart) en twee trainingsrondes in Zwolle (april en mei).

Dit najaar, in september en oktober wordt de training nogmaals aangeboden in Deventer en Zwolle. Na de zomer ontvangt u een uitnodiging van ons voor deze trainingsronde.

Meer informatie over ons trainingsaanbod kunt u terugvinden op onze site. Of wilt u zich alsnog aanmelden voor een training? Dat kan via onderstaande link: <https://vrijwilligerswerkdq.nl>

Trainingsaanbod lokale Vrijwilligerscentrales

In het werken met vrijwilligers sluiten we zoveel mogelijk lokaal aan bij bestaande vrijwilligersorganisaties en zoeken we vooral de samenwerking en maken we de verbinding.

Met Zwolle Doet! en de Vrijwilligerscentrale Deventer hebben we afgesproken dat alle vrijwilligers gebruik kunnen maken van hun scholingsaanbod. Andersom kunnen zij deelnemers attent maken op onze basistraining psychiatrie en de verdiepingsavonden.

In Almelo is er een vrijwilligersacademie. Vrijwilligers uit Almelo en omstreken kunnen daar gebruik van maken qua scholing.

Neem gerust eens een kijkje op de websites van de lokale vrijwilligerscentrales voor het scholingsaanbod.

Wilt u af en toe eens op stap gaan met...

Steeds vaker krijgen wij bij het Servicepunt vrijwilligerswerk de vraag van afdelingen of wij vrijwilligers kunnen vinden voor: samen eens even met mensen op een donderdag- of vrijdagavond een bezoekje brengen aan Ikea, of Intratuin. Of in het weekend op een ochtend of middag.

Ook gezellig weg met elkaar is een veel gevraagde wens; iemand die in het busje kan rijden en mee gaat naar de diertuin, apenheul of een attractiepark of samen een wandeling maken op de Holterberg. Museum bezoeken of een mooie tentoonstelling.

Velen zijn in de avond of het weekend druk en moeten van alles regelen rondom kinderen of eigen recreatie.

Toch doen we een beroep op u als vrijwilliger met de vraag of u nog iets extra's zou willen doen?

Ook al is het maar een keer per jaar...als al onze vrijwilligers zich opgeven dan kunnen we een mooie poule samenstellen waaruit we mensen kunnen benaderen.

Geef u op en natuurlijk mag u aangeven wat u het leukst zou vinden...wandelen...erop uit gaan...musea.

Mail ons, wij zijn er erg blij mee!
vrijwilligerswerk@dimencegroep.nl

Regio Hanzestreek

Welkom van Studenten op Brinkgreven terrein

Het Servicepunt Vrijwilligerswerk heeft het vorige schooljaar 13 studenten (MBO V&V) de mogelijkheid geboden om kennis te maken met de ggz.

Tollerink en Esquirol (Brinkgreven, Deventer) hebben toen met veel plezier gebruik gemaakt van 'de reuring' van deze studenten. Daardoor konden zij extra aandacht geven aan activiteiten en zorg voor patiënten.

Het is zo goed bevallen dat veel meer afdelingen hun deuren dit schooljaar open zetten voor studenten. Op woensdag 14 november hebben we, samen met de medewerkers, voor 25 studenten een warm welkom verzorgd in onze organisatie. Na

ontvangst in de Steerne zijn de studenten rondgeleid op Brinkgreven en hebben medewerkers van Hermann Simon, de Heihoeve, Esquirol, Vierkant, Tollerink, de Bagijnenstraat en het Maatjesproject ouderen ambulantly vertelt over hun afdeling.

Woensdag 21 november 2018 gaan de studenten beginnen en ze hebben er zin in, maar vinden het ook heel erg spannend. Het Servicepunt Vrijwilligerswerk en twee docenten zullen de studenten wekelijks begeleiden. Zij ervaren deze praktijkmiddagen als zeer waardevol en waarderen de fijne samenwerking met de Dimence Groep.

Leren om jezelf weer terug te vinden

Vol trots laten Ben Arnoldussen (psychiatrisch verpleegkundige) en George Gillissen (sociaal pedagogisch hulpverlener) de zeecontainer zien: Tussen de verspreid liggende gebouwen en de prachtige bomen en struiken een enigszins dissonerende werkplaats voor "Oehrend Hard", de sleutelclub op Brinkgreven.

Oehrend Hard

Maar niet de buitenkant telt. Eenmaal de deuren geopend blinkt een minimotor je tegemoet en staat een stoere motor te wachten op nog wat technische handelingen om dan weer vol gas te kunnen geven. Al het keurig gerangschikte materiaal doet vermoeden dat we te maken hebben met een activiteit waar met enthousiasme en kennis van zaken mensen een prachtige hobby uitoefenen.

Weer terug bij de paviljoens Griesinger en Esquirol: "Binnenkort wordt de container hier naar toe verplaatst, zodat we 's avonds meteen aan de slag kunnen.

En we zichtbaar zijn voor alle patiënten en dat kan weer mensen op het idee brengen om ook te gaan sleutelen, lekker prutsen en dingen opknappen.” vertellen Ben en George. “We zochten een ander soort dagbesteding dan die in de creatieve hoek zoals kleien en schilderen. Iets dat aansluit bij interesses, ervaringen uit bezigheden uit de tijd dat men nog niet opgenomen was. Niet ziek, maar je normaal kunnen ervaren. Iets wat ze goed kunnen en ook willen.”

Ben omschrijft het: “We willen uitgaan van de gezonde mens in wat men kan, niet in wat men ‘heeft’.”

En zo ontstond uit al die gesprekken met beroepskrachten en vrijwilligers het idee van de sleutelclub.

Handen uit de mouwen

George: “We begonnen gewoon. Kijken naar mogelijkheden en je niet laten ontmoedigen, oplossingen zoeken. En de wetenschap, nu, dat iedereen van hoog tot laag achter deze activiteit staat.” Geld kwam van de Loosco-stichting, donaties, bijvoorbeeld een emmer vol materiaal. Betrokken vrijwilligers werken mee. “En wij tweeën als verantwoordelijke beroepskrachten, maar dan in een andere hoedanigheid dan als begeleiders. Het is een soort gezamenlijke hobby waarin iedereen volkomen gelijkwaardig zijn kwaliteiten, kennis en ervaring inbrengt.”

Ben: “Je komt op een andere manier in contact met elkaar. Zo mooi om te zien dat een patiënt mij geduldig iets uitlegt en ik op die manier van hem kan leren en dat geeft beiden voldoening. Je rol als begeleider is zo heel anders dan op de groep. We staan er blanco, onbevangen in. Er is zo’n ontspannen sfeer.” Ben geeft een voorbeeld van het effect daarvan: iemand die lang ziek is geweest, kreeg het bij ons voor elkaar om weer grapjes te maken.”

Het gewone in de zorg

“Dit is zo waardevol, zo van voor en door de mensen. Geen hiërarchie, je samen verantwoordelijk voelen, rekening met elkaar houden.”

De eigen passie, het enthousiasme slaat over en de bedoeling is dat in de toekomst dit breder opgezet kan worden zodat veel meer mensen, ook vrouwen, iets ondernemen dat past bij hun als persoon. Dat door zo’n project men weer zelfvertrouwen krijgt.

“Want ja, jouw waardigheid als patiënt heeft een fikse knauw gekregen. Nu weer leren om jezelf weer een beetje terug te vinden. Als

het project aan dat vernieuwde zelfvertrouwen kan meewerken: graag gedaan. Mooi toch!”

Motormuis gezocht!

Voor dit prachtige project zijn wij nog steeds op zoek naar vrijwilligers, die het leuk vinden om samen met patiënten te sleutelen aan motoren.

Kent u iemand of ben u zelf een motorrijder en sleutelt u en wilt u uw kennis en ervaring delen met ons? Wij horen het heel graag!

Leerlingen ROC maken kennis met Brinkgreen

Dertien leerlingen van ROC Aventus maken in dertig middagen kennis met Brinkgreen.

Psychiatrie is helemaal niet zo eng. De meeste Nederlanders hebben een beeld van de psychiatrische zorg, dat nogal afwijkt van de werkelijkheid. Het is veelal gevoed door vooroordelen en gebrek aan kennis. Maar zo’n beeld kan heel snel omslaan, zelfs zeer positief worden en bijna ‘aaibaar’. De psychiatrie blijkt dan plotseling helemaal niet meer zo eng te zijn.

Dat is wel gebleken bij dertien leerlingen van het ROC Aventus uit Deventer. Deze twaalf meiden en één jongen, allemaal eerstejaars verpleegkunde (niveau 4), maken gedurende dertig middagen kennis met de psychiatrie bij de kleine woongemeenschap Tollerink en de woon- en behandelafdeling Esquirol op Brinkgreen. Hun voornaamste doel is om te leren contact te maken en om te gaan met patiënten. De kennismakingsmiddagen zijn een verplicht onderdeel van hun studie.

De meeste leerlingen vonden het aanvankelijk maar niks om voor hun opleiding naar Brinkgreen te moeten. Verzorging van mensen, vooral ouderen is okay. Heel graag zelfs. Maar de omgang met patiënten in de psychiatrie was voor hen toch een heel ander verhaal. Daar zaten ze bepaald niet op te wachten.

Sommige ouders van de leerlingen reageerden eveneens zeer sceptisch. "Mijn moeder vond het nogal heftig", zoals Iris Nijenhuis en Michelle Kappers het beiden uitdrukken. Enkele andere ouders waren het er zelfs niet mee eens, dat deze praktijkmiddagen onderdeel moesten zijn van de studie verpleegkunde van hun dochter. "Maar", zeggen de leerlingen bijna in koor, "dat komt allemaal door de vooroordelen over de psychiatrie." En die hadden ze zelf natuurlijk ook. Want geen van hen had ook maar het flauwste idee wat zich achter de hekken van Brinkgreven afspeelt. Heel veel moois.

Dat negatieve beeld van het eerste begin was al snel helemaal verdwenen. Romy van Beek: "Ik zat niet echt te wachten op deze dertig praktijkmiddagen. In tegendeel. Want je hoort zo veel negatieve dingen over de psychiatrie. Maar hier op Tollerink zie je juist heel veel moois." Romy wil uiteindelijk verder in neonatologie. "Maar ik zie nu ook dat het verzorgen van mensen echt 'mijn ding' is."

Nienke Sinnebrink: "Ik vind het heel mooi om te zien hoe je hier contact kunt leggen met de patiënten. Als ik hier ben, geniet ik van de mensen. Je ziet dat er met hen wat aan de hand is. Maar als het mooi weer is, nu de zomer er aan zit te komen, zie je de patiënten ook veranderen en vooruit gaan. Dit is echt veel leuker dan ik had verwacht." "We zijn hier in het diepe gegooid, maar uiteindelijk wel goed terecht gekomen", aldus Iris.

Uniek

Praktijkbegeleider Johan Wolbers, die zelf zeventien jaar ervaring heeft als verpleegkundige in de psychiatrische zorg, is tevreden over het 'experiment' dat redelijk uniek is in ons land. Tuurlijk, er moet nog wel het een en ander worden verbeterd aan de opzet, want dit was helemaal nieuw. Maar de basis is wat hem betreft goed. "Tot dusver kwamen alle leerlingen in de ouderenzorg terecht. De essentie is dat zij leren contact te maken. En dan is de ggz een heel mooie toevoeging. De ervaringen vind ik heel positief en we hebben hier op Brinkgreven te maken met twee betrokken teams." En zeker als teamleden ook bij de besprekingen van de studenten aanwezig zijn, zie je al heel snel dat het breder in het team wordt gedragen. Als het aan mij ligt, gaan we deze werkwijze volgend jaar uitbreiden."

Nieuwsgierig

"We hebben door deze praktijkmiddagen dertien studenten (zes bij Tollerink en zeven bij Esquirol) heel nieuwsgierig gemaakt. En van deze groep zie ik dat in elke geval vier van hen ook hun derdejaars stage bij ons willen doorbrengen. Ik denk dat we hier een aantal mensen voor de psychiatrie gaan opleiden. Dat vind ik pure winst", aldus Johan.

En de jongeren zelf: die zien het liefst dat er een campagne van scholen en instellingen komt om het imago van de psychiatrische zorg te verbeteren en mede op die manier personeelstekorten in de sector te kunnen aanpakken.

WelThuis nu ook in Deventer

Het project WelThuis van het Servicepunt Vrijwilligerswerk van WijZ is nu ook gestart aan de Rielierenk in Deventer voor de afdelingen psychose en verslaving.

"WelThuis" roepen we vaak wanneer we na een bezoek of verjaardag afscheid nemen. "WelThuis" betekent heel simpel goed thuis komen. Cliënten gaan aan het eind van de behandeling weer naar huis. Goed thuis komen is voor het succes van de behandeling van groot belang. Wat is er nodig om goed thuis te komen en hoe pak je thuis de draad weer op. Met die vragen kunnen cliënten terecht bij het project "WelThuis". In de laatste weken tijdens de behandeling worden cliënten door WelThuis regisseurs van WijZ hierbij ondersteund.

Het project WelThuis zag het levenslicht anderhalf jaar geleden in de kliniek aan de Grasdorpstraat in Zwolle. Het Servicepunt Vrijwilligerswerk kreeg daar van de afdeling het verzoek om mee te denken hoe we cliënten beter richting konden geven in de thuissituatie. Vaak zijn er naast een verslaving in combinatie met een psychiatrische aandoening, ook andere problemen aan de orde.

Bijvoorbeeld op het gebied van financiën, wonen werk of dagbesteding etc; zeg maar de leefgebieden. Het oppakken van de problematiek binnen de andere leefgebieden is minder een onderdeel van de behandeling. De afdeling zag dit als een belemmering voor het resultaat van de behandeling, omdat de problemen binnen de andere leefgebieden de cliënt kunnen belemmeren om te participeren in de maatschappij en kan een recidive bevorderen. Het Servicepunt Vrijwilligerswerk ontwikkelde hiervoor het project WelThuis en met succes.

Met de komst van WelThuis kunnen cliënten ondersteuning, begeleiding of hulp krijgen richting de thuissituatie. Één keer per week houdt Wel-Thuis een inloopspreekuur. Het project had in Zwolle de tijd nodig om op de radar te komen van cliënten en behandelaren. Inmiddels is het project niet meer weg te denken op de afdeling. Het afgelopen half jaar heeft het project in Zwolle zo'n 70 hulpvragen afgehandeld. Het project is nu ook in Deventer gestart op locatie de Rielerenk. Elke donderdagmiddag houden de welthuisregisseurs een inloopspreekuur voor de afdelingen psychose en verslaving. Wil je meer weten of dit project, neem dan contact met ons op via welthuis@wijz.nu

Parkloop

Op zaterdag 8 september werd de eerste Deventer Parkloop georganiseerd op het terrein van Brinkgreven. Organisatie en deelnemers kunnen terugkijken op een geslaagd evenement.

"En denk erom hè? Het is geen wedstrijd. Het gaat niet om de tijd, maar om de gezelligheid!" Met deze woorden sprak Michel Zandbelt, reumatoloog bij het Deventer Ziekenhuis, een enthousiaste groep

wandelaars en hardlopers toe. De groep van zo'n 50 sportievelingen had zich op deze zonnige zaterdagochtend verzameld voor restaurant De Sterne, op het terrein van Brinkgreven, om deel te nemen aan de try out editie van de Deventer Parkloop.

Het concept Parklopen, waarbij georganiseerde en ongeorganiseerde groepen wandelen en hardlopen in parken, is overgewaaid vanuit Engeland. Zandbelt raakte geïnspireerd door deze laagdrempelige manier om mensen in beweging te krijgen. Hij ging als aanjager aan de slag en bracht diverse partijen bij elkaar.

Het terrein van Brinkgreven bleek de perfecte locatie. Niet alleen vanwege de prachtige omgeving, maar ook omdat het evenement voor het Servicepunt Vrijwilligerswerk van WijZ een uitgelezen kans biedt om de buitenwereld naar binnen te halen, meer reuring te brengen en mensen te verbinden.

De eerste editie van de Deventer Parkloop lijkt hierin zeker geslaagd, want aan de start bevond zich een zeer gemêleerd gezelschap. Buurtbewoners, fanatieke wandelaars en hardlopers, vrijwilligers, cliënten, kinderen en zelfs een hond; allemaal waren ze vertegenwoordigd. Na een korte warming up voor de hardlopers en het doorknippen van een lint kon de groep van start gaan. Hardlopers voorop, wandelaars er achteraan. De deelnemers werden getraceerd op een zeer afwisselende tocht over het terrein van Brinkgreven. "Een terrein dat nooit verveelt omdat er door het wisselen van de seizoenen telkens iets nieuws te bewonderen is", zo wist een van de wandelaars te vertellen. De route, die aangegeven werd door pijlen, voerde langs historische gebouwen, idyllische brugjes, door bosrijk terrein en zelfs door een stukje weiland.

Om de deelnemers aan te moedigen, werden zij op verschillende plaatsen langs het parcours enthousiast toegejuicht. Onder het toeziend oog van medewerkers van het Rode Kruis werd er gerend, gewandeld en vooral ook veel met elkaar gepraat. Aan het einde van de tocht was er de mogelijkheid om de gelopen tijd te registreren en werden de deelnemers voorzien van limonade en cake. Omdat deze eerste Parkloop samenviel met festiviteiten rondom Open Monumentendag, kon men ook langs marktkraampjes slenteren om prachtige door cliënten vervaardigde creaties te bewonderen, cliënten aan de slag

te zien in de creatieve ruimten en rondleidingen volgen.

Enthousiaste medeorganisator Edwin Burgman van het Servicepunt Vrijwilligerswerk van WijZ kijkt met een goed gevoel terug op de eerste Deventer Parkloop: "Ruim 50 deelnemers! In Nijmegen waren het er de eerste keer 31, dus dat record is al verbroken!" Hij legt uit dat het gelopen parcours uitgebouwd zal worden tot een vaste route die 365 dagen per jaar (ongeorganiseerd) gelopen kan worden. Eens per 4 à 6 weken zal er dan een Parkloop georganiseerd worden. "En...", zo vertelt hij stralend, "er hebben zich zelfs al vrijwilligers aangemeld voor het organiseren van de volgende editie!" Naar verwachting zal de volgende Deventer Parkloop eind november of december plaatsvinden.

Honderden bezoekers op Winterfair op Brinkgreven

De kerstsfeer klinkt je tegenmoet

Al ver buiten het Brinkgreven terrein hoor je de donkere, maar heldere klank van een midwinterhoorn. In ver vervlogen eeuwen een geluid dat, volgens sommige historici, bedoeld was om boze machten angst aan te jagen. Later werd het ook gebruikt als communicatiemiddel: een roep om naar een bepaalde plek te komen. In dit geval de jaarlijkse Winterfair op Brinkgreven. Maar liefst zo'n 250 Deventernaren, vrijwilligers en cliënten van de Dimence Groep gaven gehoor aan de oproep om te komen naar de Winterfair in de Steerne.

Nu zijt welkome

Buiten De Steerne twee midwinterhoornblazers uit Kotten, een buurtschap bij Winterswijk. En er staat een kraampje waar twee dames ter plekke 'knieperties' met slagroom maken en warme

chocomelk schenken voor iedereen die wel wat warmte lust op deze frisse winterdag. Binnen worden de gasten welkom gezongen door het vrijwilligerskoor van Dimence. Te midden van tal van kraampjes zingen zij het Nu zijt welkome, het Stille Nacht, Heilige Nacht en tal van andere kerstliederen. Het klinkt warm en sfeervol, in een al even sfeervolle Steerne. Alles wat Dimence heet is aanwezig, zoals bijvoorbeeld de vier leerwerkbedrijven. Dat een zorginstelling zich zo breed kan presenteren; geweldig. Een lust voor het oog.

Zorghoeve

Soms is die presentatie heel eenvoudige maar doeltreffend: een blauw, plastic boodschappenkrat met mooi schoon geboende aardappels. Daarnaast een stapel uien, een stuk of wat knolselderijen, een pompoen.... Allemaal het resultaat van maandenlang noeste en trotse arbeid van medewerkers op de Zorgboerderij de Heihoeve in Lettele. Wekelijks verkopen zij aan circa honderd gezinnen uit de omgeving hun veelal biologische groenten, fruit, brood en zuivel.

Even verderop brengen drie dames veelkleurige glazen objecten aan de man of vrouw: schaaltes, schoteltes, onderzetters voor theepotten, noem maar op. Sinds mei zijn vrijwel dagelijks cliënten van Dimence bezig geweest met het vervaardigen van deze kleine kunstwerken voor deze markt. Dat gebeurt allemaal in het glasatelier onder leiding van Frank Loman. Alfred werkt als vrijwilliger in het glasatelier. Per jaar worden er meer dan duizend van deze objecten gemaakt, vertelt Alfred. Meestal door groepjes van drie of vier, maar in totaal door dertig tot 32 bewoners. Al die schoteltes, schaaltes en dergelijke zijn voor de gasten ook te krijgen tegen inlevering van één of meer vouchers. Ze zitten ook in sommige kerstpakketten die de vrijwilligers kunnen uitkiezen om als dank voor hun inzet mee naar huis te nemen. Maar in die kerstpakketten zitten natuurlijk ook andere producten die bij Dimence zijn vervaardigd: kleine kerststukjes of voedertaarten voor de vogels in de tuin.

Midwinterhoorn

Intussen hebben de twee midwinterhoornblazers, die al vele jaren trouwe gasten zijn op de Winterfair, ook niet te klagen over gebrek aan belangstelling.

Bij hun standje is het een komen en gaan van vooral mannen die wel eens willen weten hoe dergelijke muziekinstrumenten worden gemaakt en waarvoor deze vroeger en nu worden gebruikt. De twee 'bloazers' leggen vol passie uit hoe met zaag, boor, beitels en ouderwetse schaven een tak van bijvoorbeeld een els of berk ambachtelijk wordt omgetoverd tot een hoorn, die bij gunstige weersomstandigheden een bereik kan hebben van wel zeven kilometer. Elke hoorn heeft zijn eigen, onderscheidende toonhoogte. Maar elke bloazer kent het geluid van de hoorn van een ander. En nee, het is geen typisch Twents instrument. Ook in Gelderland, in Salland, op de Veluwe en zelfs in het Duitse grensgebied wordt tussen Advent en Driekoningen de winterhoorn veelvuldig geblazen.

Nekmassage

Frank Looman, activiteiten- en werkbegeleider, loopt door de Steerne. Hij is op zoek naar cliënten die lekker hun nekspieren willen laten masseren in één van de drie stoelen in een apart zaaltje. Ontspanning is heel belangrijk. Voor iedereen. Dat geldt niet alleen op deze Winterfair, maar eigenlijk altijd. En op de Winterfair zie je waar ontspanning toe kan leiden: vrolijke mensen en prachtige producten die veel waardering krijgen van de bezoekers.

Bijschriften:

Sfeervolle kerstliederen worden gezongen door het Dimence koor dat wekelijks oefent.

Een keur aan diverse producten als kerstcadeau voor de talrijk aanwezige gasten en vrijwilligers.

Kerstbuffet

Op kerstavond - 24 december 2018, van 17.00 – 20.30 uur – is er vanuit de Dimence Groep een kerstdiner georganiseerd bij PEC Zwolle voor mensen die eenzaamheid ervaren. Het uitgangspunt van het diner was een leuke avond die kan leiden tot duurzame contacten. Vrijwilliger Harold Reimert uit Raalte was op kerstavond bereid om samen met cliënten deel te nemen aan het georganiseerde kerstbuffet voor cliënten. Het was een zeer geslaagde avond. Cliënten hebben genoten en heerlijk gegeten. Bij aankomst was de rode looper uitgelegd, één ieder werd gastvrij ontvangen. Het is niet vanzelfsprekend dat een vrijwilliger op kerstavond zijn avond in het teken van onze cliënten zet. Super!

Regio West-Overijssel

Een van de projecten van het Servicepunt Vrijwilligerswerk is KansRijk.

Door KansRijk komt Jacqueline weer onder de mensen en maakt eerste stapjes op participatieladder

Voor Jacqueline gloort er weer hoop

Jacqueline Hilge zit tegenwoordig lekker in haar vel en is vrolijk. Nog niet eens zo heel gek lang geleden was dat heel anders. Toen had ze straatvrees en heel vaak paniekaanvallen. Naar buiten gaan durfde ze niet, mensen sprak ze amper.

Nu vindt ze het heerlijk om elke maandagochtend een paar uur achter de bar te staan in het Cultuurhuis in de Zwolse wijk Stadshagen. Ze geniet ervan om koffie of thee voor de bezoekers te serveren en om bijvoorbeeld broodjes voor hen te smeren. En zelfs als het druk is raakt ze niet van slag van al die bezoekers. Ze babbelt voluit met iedereen die haar wat vraagt. Kortom, haar verzorgende inslag komt hier geweldig van pas.

Weer hoop

Dát Jacqueline in korte tijd zo ver is gekomen, heeft ze mede te danken aan KansRijk. Dat is een project van het Servicepunt Vrijwilligerswerk van WijZ, onderdeel van de Dimence Groep. KansRijk probeert op een laagdrempelige manier de kracht van mensen te versterken die een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Het is de bedoeling dat ze daardoor een of meerdere stapjes hoger komen op de participatieladder.

Door KansRijk gloort er voor de 34-jarige Jacqueline weer hoop. Ze heeft een niet al te florissant leven achter zich. Na het speciaal basisonderwijs bleef ze thuis. Verder leren zat er niet in, lukte haar ook niet. Na verloop van tijd moest ze bovendien dagelijks haar zieke moeder verzorgen en moest ze zich ook nog eens om haar werk bekommeren. In de loop der jaren volgde een scala aan baantjes: van broodjes smeren en soep maken bij het Leger des Heils, ze ging mee met de Soepbus, ze poetste auto's bij autoschadebedrijf Care, nam na afloop van haar werk alle vuile overalls mee om die thuis te wassen. Ze werkte ook een hele tijd als schoonmaakster bij de grote scholengemeenschap Landstede.

Leuk en dankbaar werk, dat een bescheiden inkomen opleverde.

Straatvrees en paniekaanvallen

"Vijf jaar geleden is mijn vader overleden. Toen ging het mis en moest ik dat werk bij Landstede opgeven", vertelt Jacqueline met enige spijt in haar stem. "Ik was daar vijf dagen in de week van half drie 's middags tot acht uur 's avonds. Maar toen mijn vader was overleden, kreeg ik straatvrees en paniekaanvallen. Ik sprak niet meer met mensen, ik was alleen thuis en was er niet meer met mijn hoofd bij." Ze vertelt het somber, maar nuchter.

Haar vriend, met wie ze al sinds haar zestiende een relatie heeft, deed de boodschappen. Pas na verloop van tijd, nadat ze van haar huisarts medicatie tegen de paniek aanvallen had gekregen, ging er eerst iemand anders mee naar de supermarkt en uiteindelijk ging ze alleen. Maar nog steeds niet van harte.

Vrijwilliger

"Ik moest gewoon weer leren om onder de mensen te durven komen", aldus Jacqueline op een beetje verontschuldiggende toon. "Ik heb op een gegeven moment een gesprek gehad met het UWV. Daar kreeg ik het advies om als vrijwilliger wat te gaan doen. En zo ben ik hier in het Cultuurhuis terecht gekomen."

"Het is wel fijn hier.

En bovendien is het dicht bij mijn huis. Dat vind ik ook wel handig, want dan ben ik ze snel weer thuis bij mijn vriend en mijn dochtertje Noa. Ik kan nu weer alleen boodschappen doen, mijn vriend verzorgen en mijn dochtertje – die is twee – verzorgen. Ja", zegt ze vol trots en met stralende ogen, "ik ben echt een 'zorg-iemand'."

Taalles

Elke maandagochtend werkt ze dus twee uur in het Cultuurhuis, van half tien tot half twaalf. Elke woensdag krijgt Jacqueline taalles en bekwaamt ze zich in het lezen en schrijven. "Ik kan wel een boodschappenlijstje maken hoor en een brief schrijven. Maar alleen ik kan die lezen. Een ander niet", klinkt het veel betekenend. Stapje voor stapje probeert Jacqueline haar laaggeletterdheid achter zich te laten. En de eerste resultaten zijn al te zien. "Ja, hoor, ik kan de krant lezen.

En laatst heb ik mijn vriend voor het eerst een appje gestuurd en ik kan mijn dochttertje ook al boekjes voorlezen”, zegt ze met opnieuw die trotse glimlach en stralende ogen.

Werkervaring

Het liefst wil Jacqueline voorlopig nog in haar veilige en vertrouwde omgeving van het Cultuurhuis blijven. “Nee, ik wil nog niet snel ergens anders naar toe. Dat lukt ècht nog niet...”

Toch zal dat vast wel een keer gebeuren. Want Jan Lubbers en Wim Klaas, haar twee begeleiders, zijn tevreden over haar en zien beslist vooruitgang. “Ze doet het hartstikke goed en gaat leuk om met de mensen. Met dit vrijwilligerswerk krijgt ze werkervaring en weer structuur in haar leven. Wel is het van belang dat ze meer uurtjes gaat maken”, benadrukt Jan. Wim is het daar helemaal mee eens.

Coach

Jacqueline hoeft niet in haar eentje de volgende stappen in haar participatieproces te maken. “Want”, zegt Jan, “ze heeft een coach die haar vanuit de gemeente begeleidt en ook thuis heeft ze begeleiding. Waarschijnlijk zal ze altijd gecoacht moeten worden. Maar op dit moment gaat het allemaal heel soepel en is ze zelfs niet meer bang als er hier een grote groep mensen is.”

Stapjes maken

Jacqueline is natuurlijk niet de enige die via het project KansRijk een nieuwe fase in het leven kan inslaan. “In een stad als Zwolle zijn het er tientallen”, zegt Ruby Blom, coördinator van KansRijk. “Allemaal proberen ze stapjes te maken. We plaatsen mensen zoals Jacqueline op diverse locaties. Hier in het Cultuurhuis, maar ook in andere wijkcentra, of als assistent van een huismeester of bijvoorbeeld in de kantine van Dimence. En we hopen dat ze uiteindelijk allemaal een vaste baan kunnen vinden, al dan niet met begeleiding van een werkgever.”

Bijschrift:

Jacqueline achter de bar en kletst tegenwoordig heel gemoedelijk met bezoekers.

Applausfeest voor vrijwilligers groot succes dankzij presentjes werk- en leercentra

Op woensdag 28 november zijn de vrijwilligers uit Zwolle en omstreken onder luid applaus welkom geheten.

Ongeveer 350 vrijwilligers hebben, na bijzondere ontmoetingen met Tina Turner en de Voice winnaars Mick en Henk, heerlijk gedwaald over de kadootjesmarkt. Ondertussen was er een drankje en hapje en vooral veel tijd om even bij te kletsen.

De werk- en leercentra van onze Dimence Groep hebben met elkaar voor al onze vrijwilligers leuke presentjes gemaakt. Deze eigengemaakt presentjes werden enorm gewaardeerd door de vrijwilligers. Men kon vouchers inwisselen voor kadootjes en daardoor zelf bepalen wat men wilde meenemen: glazen uiltjes, vogels, schalen, maar ook heerlijke pakketten van de Heihoeve, eigengemaakte houten schalen

Vrijwilligersnieuwsbrief

Nummer 17 – Maart 2019

met kaarsen en lekkers, schorten en gebreide sjaals, heerlijke verwenpakketten met wijn en een deken maar ook 'ouderwetse dozen met lekkers'.

Het Servicepunt Vrijwilligerswerk bedankt alle mensen/deelnemers van de werk- en leercentra die dit mogelijk hebben gemaakt. Op een fijne, toekomstbestendige samenwerking!
Top!! Applaus!

Regio Midden-Overijssel

Geen berichten.

Sluiting

Mocht u informatie hebben die van belang kan zijn om te vermelden of een ander leuk item voor de volgende nieuwsbrief, laat het weten via vrijwilligerswerk@dimencegroep.nl

